

Метеори

Віталій Гречка

Жадана серед спеки прохолода,
Оазиси уявою пливуть,
Нещасними зробила нас природа –
Посилює уява кожную суть.

Ми живемо у завтрашніх турботах,
Чи проживаєм вкотре, що було
І носимо в собі страстей цей мотлох,
Не беручи у руки помело.

Нам неможлива безтурботність кішки,
Жалкуємо за чимось, щось ждемо,
І навіть як розслабимося трішки,
Нікуди не дівається ярмо.

Приречені ілюзіями жити,
Мчимо ми метеором крізь роки,
Що теж згорає в тісному повітрі,
Бажанню досягти щось завдяки.
11.07.2024